

ONMOGELIJK

8 november 1963

Goedenavond, vrienden.

Aan het begin van de avond wil ik u er graag op wijzen, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Ik zou deze avond graag met u willen spreken over een veel gebruikt woordje:

ONMOGELIJK

U hebt allen in de afgelopen dagen de Duitse mijnramp gevolgd. Bij de redding van de laatste overlevenden treffen wij meerdere onmogelijkheden bijeen:

1. Alle zoeken, alle pogen was reeds opgegeven. Toch hoorde men iets, keerde alle materiaal terug en begon men opnieuw aan een boring.
2. boring vond niet plaats op de daarvoor als meest gunstig berekende plaats, maar op enige afstand daarvan.
3. Men had een geheel verkeerde voorstelling van de positie van de spleet, waarin deze arbeiders zich bevonden, men verwisselde noord en zuid.

Desondanks boorde men hun verblijfplaats op de meest gunstige plaats aan, en werden, juist hierdoor vele moeilijkheden, die naar men meende, tot de dood van velen of allen in de spleet zouden voeren, opgelost.

Toch zal de moderne mens het niet eens zijn met een verklaring, waarin wordt beweerd, dat men door een samengestelde reeks van vergissingen tot een juist resultaat kan komen, waar de rede alleen niet in staat was deze oplossing te bereiken. Men zal zeggen, dit is een onmogelijke stelling, dat met systeem en redelijkheid men altijd betere resultaten kan behalen.

Er zijn overigens altijd mensen geweest, die alles alleen aan de rede wilden wijten en alle bijgeloof, alle vertrouwen op redelijk onmogelijke dingen trachtten te bestrijden. Een van hen was sir Isaac Newton, de man van de zwaartekracht, een groot mathematicus. Deze trachtte het bijgeloof zo zeer te bestrijden, dat hij op een bepaalde dag tot een eigenaardige daad kwam, die nog vreemder resultaten opleverde. Er was namelijk een dame, die maar niet kon begrijpen, dat een zo geleerd man niet alles zou weten. Misschien zag zij hem eerder voor een psychometrist aan, dan voor een mathematicus, want zij verzocht hem haar te zeggen, waar zij haar verloren beurs kon terug vinden. Toen zij voor de dertiende of veertiende keer dit verzoek tot hem richtte en al zijn betogen niets uithaalden, werd Newton zo nijdig, dat hij een grote papieren puntzak op het hoofd zetten, een oude kamerjas met een heel druk patroon aanschoot, een cirkel om zich heen trok en plechtig tot de dame sprak: "Abakadabra. Ik zie de beurs liggen bij het zus en zo hospitaal voor het derde raam van rechts tussen twee rozenstruiken." De dame echter nam al deze onzin ernstig, dankte de meester zeer voor zijn moeite, ging heen en vond op de aangeduide plaats inderdaad haar beurs, dit natuurlijk tot grote onsteltenis van Newton. Ook dit was natuurlijk een onmogelijke samenloop van omstandigheden. Maar het gebeurde dan toch maar.

Wanneer wij in deze dagen eens zien naar alles, wat er in de wereld plaats vindt, moeten wij constateren, dat er steeds weer sprake is van reeksen van toevalligheden, zo groot en veelomvattend, dat zij eigenlijk redelijk beschouwd 'onmogelijk' genoemd kunnen worden. Eigenlijk zou dat niet mogen, want het past zeker niet in het systeem van de moderne, redelijk denkende mens: het is onverklaarbaar, onbegrijpelijk en tast zijn gevoel van zekerheid en overlegdheid

aan, doordat daarvoor geen uitleg mogelijk schijnt te zijn, die nog aan de eisen der rede beantwoordt. Toch is er wel degelijk een redelijke samenhang te vinden, wanneer men de menselijke gedachte als werkzame kracht ook buiten het Ik wil erkennen.

In Lengede was alles geconcentreerd op het redden van mensen. Het verlangen van degenen, die reddingspogingen deden en het verlangen om gered te worden bij hen, die onder waren, was zó groot, dat uit deze gedachten een voor vele mogelijkheden en onjuistheden compenserende en stimulerende invloed kon uitgaan. Deze mensen begrepen zelf niet waarom zij bepaalde moeilijkheden uit de weg wilden gaan, waarom zij bepaalde fouten maakten, zelfs met de boor, waardoor een afwijking van een halve graad in het boorgat ontstond. Onbewust - of zo u wenst geestelijk - wisten zij, wat de werkelijke noodzaak, de werkelijke situatie was. Ik stel, dat het wonder, dat dáár z.g. geschiedde, het gevolg was van een zeer sterke concentratie van gedachten, gepaard gaande met zeer diepe emoties, door zeer velen. Er was dus in wezen geen sprake van een onmogelijk toeval, maar aan een inwerking van velen op elkander en wel op geestelijk vlak.

Wanneer wij de kwestie van de anekdote over Newton bezien, zo blijkt, dat deze iets zeer eigenaardigs deed: of hij dit nu in ernst wilde of niet, op het ogenblik van zijn aanwijzing gedroeg hij zich als een magiër en sprak woorden, die niet redelijk overlegd waren, maar eerder inspiratief genoemd kunnen worden. Hij had dus in zijn ergernis over de onredelijkheid van de dame in kwestie tijdelijk eigen redelijkheid over boord gezet. De vrouw verwachtte van hem de kennis. Het gevolg was dat Newton onbewust reageerde op deze verwachting plus eigen onredelijkheid, en het schijnbaar onmogelijke volbracht. Want door deze omstandigheden fungeerde deze zeer redelijke en van alle bijgeloof zeer afkerige geleerde als helderziende en nam waar in tijd en ruimte. Uit dit alles blijkt wel, dat het woord "onmogelijk" in deze dagen vaak een andere betekenis heeft dan "niet mogelijk". Het betekent vaak iets wat men niet wil of kan aanvaarden, niet verklaren kan en waaruit men geen gevolgtrekkingen wil of durft maken.

Ik wil enkele van deze "onmogelijke" samenhangen opnoemen:

De grote orkaan in de Caribische Zee trof het sterkst een van de gebieden, waarin hard en wreed werd gestreden en geheerst, en daarbij het gebruik van voodoo-praktijken. Onderdrukking, haat en primitieve magie speelden hierbij een grote rol en deden de storm langer dan normaal in dit gebied blijven.

Aardbevingen vonden de laatste tijd vreemd genoeg vooral plaats in gebieden, waar de mensen t.a.v. elkaar nogal hard zijn, waar men bovendien nogal haatdragend is.

Vulkanische werkingen vonden de laatste tijd vreemd genoeg plaats in het middelpunt van bepaalde spanningen. Niet dus op de plaatsen, waar deze spanningen allereerst ontstaan, maar in de omgeving, waar de tegengerichte gedachtestromen elkander ontmoeten. Een voorbeeld is Bali, dat gelegen is tussen west Java, en New Guinea, waar immers haat, angst e.d. een grote rol speelden. Op Sumatra zouden dergelijke werkingen verwacht kunnen worden als gevolg van de spanningen met Maleisië.

De onderzeese uitbarsting in de Stille Oceaan blijkt ongeveer midden tussen Rood China en USA-gebied plaats te vinden.

Het leggen van een dergelijk verband is natuurlijk 'bijgeloof'. Het is onmogelijk de verstandelijk denkende mens te overtuigen, dat dit alles inderdaad rijm en reden heeft. Indien men zich echter richt op eigen leven en belevingen, dan zal men eveneens geconfronteerd worden met dergelijke 'onmogelijkheden' op kleinere schaal. Ook hier spelen gedachten een grote rol.

Voorbeeld: je denkt in geen 25 jaren aan iemand, dan opeens herinner je je die persoon en loopt hem of haar na een paar dagen tegen het lijf. De mens reageert in zijn leven 1000 malen op dergelijke impulsen en handelt of denkt, zonder dat daarvoor een werkelijke reden kan worden gegeven, zowel ten voordele, als ten nadele van zichzelf en anderen.

De menselijke rede tracht dit alles weg te verklaren. Er is in het menselijk redelijk denken van heden geen plaats voor een reeks van mogelijkheden of zelfs van regels en wetten die de menselijk redelijke vermogens uit zouden schakelen: dan is immers de mens in wezen machteloos, tenzij hij een geheel ander en volgens hem niet redelijk wereldbeeld leert aanvaarden?

Wanneer de menselijke gevoelens, niet de wil en redeneringen, situaties tot stand brengen en mogelijkheden scheppen, heeft de mens geen meesterschap meer over zijn wereld volgens de huidige zienswijze. En dit meesterschap over eigen wereld - of de waan daarvan - wenst de moderne mens ten koste van alles te behouden. In vele gevallen is onze verwerping van het een of ander, een feitelijk stellen, dat wij iets niet willen en kunnen aanvaarden. Het is onmogelijk, het mag niet waar zijn, omdat de mogelijkheid onszelf en onze wereld althans enigszins te beheersen daarin teloor schijnt te gaan, omdat alles, wat wij ons aan kennis en macht verworven hebben, waardeloos zou blijken, wanneer dat andere, dat onmogelijke, waar zou zijn.

Het gevolg is, dat in de wereld van heden nogal vreemde omstandigheden optreden: aan ene kant zegt men, dat bepaalde dingen onmogelijk zijn - bv. het geven van 10% loonsverhoging in plaats van 2,7%, of het verkopen van roomboter voor f 0,95 in plaats van voor f 1.05, ofschoon dit natuurlijk in wezen wel mogelijk is. Men wenst deze mogelijkheid eenvoudig niet te zien, tenzij men ertoe wordt gedwongen, omdat eigen systeem, denkwijze of belangrijkheid daardoor aangetast zouden kunnen worden.

Neem bv. de internationale politiek: algehele ontwapening is wel degelijk mogelijk. Maar het is niet mogelijk dit te berekenen, zolang de mens blijft denken, zoals hij op het ogenblik denkt. Het vormen van een Europese eenheid zonder grenzen op korte termijn is wel degelijk mogelijk. Het is zelfs een noodzaak. Ongeacht de erkende noodzaak hiertoe, kan men dit niet tot stand brengen, wordt een verwezenlijken hiervan op korte termijn bv. over 2 jaren verworpen als onmogelijk, omdat dan teveel mensen afstand zouden moeten doen van hun belangrijkheid, hun vooroordelen enz.

De krachten, die in deze dagen op aarde werkzaam zijn, houden zich echter niet op met dat, wat de mens redelijk aanvaardbaar of redelijk niet aanvaardbaar vindt. Zoals deze krachten zich ook niet storen aan hetgeen de mens toeval noemt en onberekenbaar, dus onbetrouwbaar. De krachten van deze tijd houden zich alleen bezig met de reactie van de totale mensheid op de totale werkelijke omstandigheden. Een punt, dat ik vanavond onder de titel "onmogelijk" graag nog eens in het bijzonder wilde belichten. Want wij dromen nu allen misschien nu wel van grote omwentelingen en alles omvattende veranderingen, sommigen wachten zelfs op de ondergang van de wereld, wat zo'n vaart nog niet loopt en door sommigen van hen sterk wordt betreurd. Anderen houden zich bezig met het redelijk voorspellen van alles, wat er over 10 jaren zal gebeuren. Dat gebeurt natuurlijk zo niet, wat zij dan weer erg jammer zullen vinden.

Op deze wijze, kunnen wij nog wel even voortgaan. Maar wat voor ons allen van feitelijk en groot belang is, is toch wel de feitelijke toestand op uw wereld op dit ogenblik:

1. Op dit ogenblik is er een nieuwe golf van energie in aantocht, die uw wereld zal gaan beïnvloeden. Rond de helft van deze maand begint de eerste positieve werking daarvan, welke zich voort zal zetten tot het einde van februari of het begin van maart. De werksfeer van deze invloed ligt op het gebied der gedachten, een gebied dat zowel de mensheid als de geest omvat. Zij bestrijkt dus vooral dat eigenaardige gebied, waarop gedachtenstralingen superieur zijn en daarnaast het astrale gebied, waar de gedachten, zoals u zult weten, een sterk vormende werking vertoont. Wanneer in een dergelijke invloed de menselijke gedachte tot uiting komt, zal zij een veel grotere reactie wekken dan normaal. Wanneer men onder normale condities eerlijk gemeend tot iemand zegt: "Barst", zo weet men wel, dat de gemeente-reiniging niet zal hoeven in te grijpen. Wanneer deze gedachte echter tot uiting wordt gebracht en een invloed van buiten die gedachtenimpuls versterkt, zal men de ander wel niet letterlijk datgene aandoen, wat men hem toewenst, maar zal men hem toch veel ongenoegen kunnen bezorgen. Hoe intenser de gedachte is, hoe vollediger eigen wezen daarin opgaat, hoe meer de werking zal doen denken aan een lawine.

Vergeet niet dat, ondanks alle logica en berekening, één enkel klein gebeuren voldoende kan zijn, om de gehele kunstmatige structuur, die de mens redelijk heeft opgebouwd, ineen te doen storten.

Indien u een voorbeeld zoekt, zo wijs ik op het in zich niet zo belangrijke conflict over de koppelingen en de resultaten, waartoe dit uiteindelijk geleid heeft. Het heeft niet alleen, zoals u misschien meent, geleid tot een loonronde van 10%, maar ook tot een totale omvorming van de economie in geheel Nederland en een wijziging van de verhoudingen tussen Nederland en het buitenland, maar ook nog tot een sterk verlies van macht en aanzien voor de vakbonden, een - zij het nog niet openlijk - verbreken van de bestaande verhoudingen en contacten tussen werkgever en werknemer, een verschuiving van economische mogelijkheden en belangen en nog heel wat meer. Op zich was het conflict niet zo belangrijk. Voor een mens, die redelijk denkt volgens de aanvaarde regels der economische wetenschap zou het onmogelijk zijn, uit deze moderne slavenhandel met arbeiders af te leiden, dat een verzet hiertegen op het gehele economisch bestel zijn stempel zal zetten en zelfs gebruikt zal worden voor niet gerechtvaardigde winstnemingen door allerhande ondernemers, die tot op heden de moed niet hadden hun grote winsten te vermeerderen enz.

Toch is genoemde kracht uit de kosmos nog niet volledig werkzaam. In de komende tijd zal een dergelijk effect dan ook nog sterker optreden dan tot op heden denkbaar lijkt. Wanneer een dergelijk eenvoudig feit in enig land op de wereld een volksverontwaardiging wakker roept - zij het bij één groep of bij allen - kunnen wij er op rekenen, dat men niet meer genoegen zal nemen met enkele economische maatregelen en een verdere geleidelijke ontwikkeling. Dan moet gerekend worden op directe revolutionaire daden. Wanneer dus in de komende maanden bv. het kleurlingenprobleem in de USA weer acuut zou worden, is de gedachte niet zo dwaas, dat enkele staten zullen trachten door secessie zich van de federatie los te maken. Krijgen wij te maken met iets dergelijks in Z. Afrika, dan hoeft het ons niet te verwonderen, wanneer het geschil tot een werkelijke burgeroorlog opbloeit. Oppervlakkig gezien lijkt dit onmogelijk: iedereen wil uiteindelijk toch het beste voor zich en anderen? Maar iedereen gaat van zichzelf uit. Elke gedachte wordt versterkt. Een mens met een voldoende sterke gedachte kan dan ook in deze periode een reactie tot stand brengen die uiteindelijk honderden, duizenden of zelfs alle mensen omvatten zal.

2. Wanneer wij te maken hebben met dingen, die 'onmogelijk' zijn, blijkt altijd weer, dat daarbij niet als normaal deel van het leven erkende waarden optreden. Of dit nu een voorspellende geest is, die niet als normaal deel van het redelijk menselijk bestaan wordt beschouwd, als in de anekdote over Newton, of een samenspel van vergissingen van enkele mijnbouwingenieurs - of misschien het gevolg van de wat onjuist lijkende verklaringen van enkele politici - doet niet ter zake. Wij hebben te maken met de dode materie, die op genoemde kracht uit de kosmos evenzeer zal reageren als mensen. Wij hebben te maken met planten en dieren, die eveneens gehoorzamen aan de gedachtenkracht, ook al zullen dergelijke reacties nog minder bewust en vrij zijn dan bij de mensen. Het resultaat daarvan zal zijn, dat in de komende dagen en maanden het 'onmogelijke' eigenlijk tot regel zou moeten worden. Het zou mij dan ook niet verbazen, wanneer u zou worden geconfronteerd met allerlei verhalen over eigenaardige toevalligheden.

Voorbeeld? Een bankrover rijdt met een vluchtwagen weg, na een tweetal bankbewakers of personeel te hebben neergeschoten of althans te hebben gewond. Er is een wesp, bromvlieg, bij hem in de wagen. De man rijdt zich hierdoor te pletter en in korte tijd wordt zo de moord, die hij gepleegd heeft of wilde plegen, aan hem gewroken. Het zou mij zelfs niet verbazen, wanneer u over een week of drie iets dergelijks reeds in uw krant zou kunnen lezen. Waarschijnlijk staat zo iets is nu eenmaal maar een onmogelijke gebeurtenis, aardig om te vermelden, maar niet belangrijk genoeg om eens over te praten, nietwaar? Wij zullen zien, dat overal de dode materie in het leven van de mensen een rol gaat spelen, een rol die wij als mensen haar eigenlijk niet plegen toe te denken. Daarnaast zal blijken, dat de vaak veelvuldige en grote vergissingen van de mensen tot eigenaardige resultaten voeren. Vaak zelfs onverwacht juiste resultaten. Beloften die werden gedaan, zowel door groepen en staten als door mensen, eenvoudig vergeten wordend,

hebben juist door dit misachten, gevolgen, die meer inhouden dan de beloften zelf ooit deden en verder strekkende resultaten hebben.

Wat dit betreft, zullen wij in de komende maanden bv. in Rusland wel aardige ontwikkelingen zien, waarbij beloften van twee jaren geleden gedaan en nu, naar men meent, reeds weer vergeten, zich opeens zullen richten tegen enkele van de hoogste regeerders. Dat zou onder meer op de industriële ontwikkelingen daar wel een heel eigenaardige inwerking kunnen hebben. Wij hebben al deze dingen op het ogenblik alleen maar bezien als toevalligheid, een toeval met zo grote reeks van andere mogelijkheden, dat niet eens berekenbaar is, hoe groot de kans op een dergelijk resultaat nu wel eigenlijk is: 1 op 1.000.000.000 of meer.

3. Wanneer deze invloed in het bijzonder de gedachtenkracht versterkt, betekent dit ook, dat de gedachten vanuit de geest die nog dicht bij de wereld staat, meer dan normaal versterkt zal worden. Dit betekent, dat een andere dan de menselijke logica in de genoemde periode ook een zeer grote invloed zal verkrijgen. Wij in de geest denken heel logisch. Maar onze logica is nu eenmaal niet gelijk aan de uwe. Wij zijn vaak geneigd wat erg nuchter te zijn, zo in de stijl van: indien uw oog u hindert, ruk het uit en werp het weg. Een mens zou in dat geval waarschijnlijk eerder zeggen: dan moet je toch eens naar de oogarts gaan en zien, of er iets aan te doen is. Het begrip 'hinder' houdt voor ons onmiddellijk in, dat al het mogelijke reeds is gedaan of overwogen, om deze hinder weg te nemen. Voordien is volgens ons geen sprake van een werkelijke hinder, enz.

Wanneer de mensen door deze vorm van geestelijke logica worden beïnvloed, zal dit voor de meesten een directe afwijking van elke verwachte reeks van handelingen inhouden. Als mens betekent dit, dat je op niets en niemand werkelijk staat kunt maken, omdat het altijd toch weer anders zal gaan. Daarbij is geen sprake meer van een hanteerbare norm, terwijl men het nu niet zo gemakkelijk "toch wel redden kan". De ontwikkelingen maken zich in de komende tijd op menig terrein - ofschoon niet altijd in voor de mens ongunstige zin - los van elke menselijke methode van berekening en beheersing. Instincten zullen bij de mens en andere wezens, een sterkere invloed tonen dan voorheen, zonder dat men dit weet. Het gevolg zal een coördinatie van vele ontwikkelingen zijn, die voor de doorsnee mens onverwacht, misschien zelfs ontstellend, toch voor het geheel van de wereld en alles wat daarop leeft, goede gevolgen zal hebben. De geest, die haar grotere invloed gaat uitoefenen, zal ongetwijfeld de mensheid vele malen dwingen, zichzelf te verklaren, dat dit in feite niet mogelijk is, dat dit niet echt bestaat. Zelfs de meer nuchtere mensen zullen opmerken, dat men dergelijke onmogelijke situaties nog nooit heeft meegemaakt.

4. De mens gedraagt zich normalerwijze niet aan de hand van innerlijke waarden, noodzaken of bewustzijn, maar aan de hand van een uiterlijk patroon, waarmee hij voor zich de hand pleegt te lichten, tenzij hij onmiddellijk en in bijzijn van anderen met de noodzaak tot beslissen wordt geconfronteerd. Wat de onverwachte reacties betreft, dit doet mij denken aan een dame, die een inlichtingendienst opbelde met de vraag: kunt u mij ook zeggen wat het zesde gebod is? Ik weet niet precies, van welk geloof de antwoordende dame was, maar deze sprak zonder meer: "Gij zult de echt niet breken". Dame nummer één sprak daarop alleen: "O jeetje", en hing de hoorn op de haak. Wanneer een ander gebod als zes was genoemd, zou de dame geen o jeetje gezegd hebben. Maar voor wat zij dan wél gedaan zou hebben, durf ik niet in te staan. Zij werd nu echter geconfronteerd met een regel, waar zij redelijke waarde aan hechtte, ofschoon zij mogelijk deze regel voor zich reeds terzijde had gelegd. De confrontatie met de gesproken regel, die vanuit de buitenwereld tot haar kwam, kan echter aansprakelijk worden geacht voor een mogelijke wijziging in haar gedrag.

Nu vraag ik u, wat er gebeuren zal, wanneer op een ogenblik de menselijk redelijke argumenten, de uit geloof en godsdienst zowel als uit maatschappelijke verhoudingen gegroeide regels en wetten overtreden worden, omdat men niet meer in staat is zich het belang daarvan te realiseren, of door onredelijke impulsen zozeer wordt beheerst, dat men niet eens mee tot een realisatie kan komen. Volgens mij zal dit overigens in zeer vele gevallen voor de mensheid

gezond zijn. Maar aan de andere kant zal het vele mooie menselijke plannen en ideeën eenvoudig onderste boven werpen. Dan kan ik ook hier wel een paar mogelijkheden formuleren.

Gezien deze inwerking, kan verwacht worden dat de persoonlijke drijfveren bij velen, die op het ogenblik in Concilie te Rome bijeen zijn, de overhand zullen krijgen. Dit betekent waarschijnlijk een reeks zeer sterke aanvallen op alle buiten eigen bisschoppelijke macht liggende autoriteiten. De reeks van aanvallen zal zover worden doorgezet, dat een tegenaanval van hen, die op dit ogenblik nog grote macht bezitten, niet meer uit kan blijven en een niet bepaald christelijk karakter zullen krijgen. Gezien de werkingen is niet te verwachten, dat deze strijd - zoals tot op heden vaak sub rosa blijft, zodat wij kunnen rekenen op een heerlijke - grotendeels theologische - rel. Op dezelfde basis kan worden gerekend met betrekkelijk grote ordeverstoringen en grote verdeeldheid tijdens enige zittingen van de UNO, waar zich op het ogenblik een soortgelijk proces aan het afspelen is. Ook daar zullen wij zien, dat particuliere initiatieven en reacties de overhand krijgen en zelfs in de plaats dreigen te treden van staatspolitiek.

Het lijkt mij dan ook niet uitgesloten, dat door meerdere staten vertegenwoordigers zullen worden teruggeroepen, omdat zij hun mond voorbij hebben gepraat. Als gevolg hiervan zal men wel weer een groot aantal commissies in moeten stellen, om zo een ontgaan van de feitelijke geschillen mogelijk te maken. Overal elders kunnen wij soortgelijke ontwikkelingen verwachten. Ik geloof niet, dat Nederland in opwinding zal geraken door een al telefonerend afgeluisterde Koekoek. Maar er zijn bepaalde andere aspecten, die toch wijzen in de richting van schandalen, die voor sommige mensen van kamer en senaat, regering en vooraanstaande figuren in het bedrijfsleven, niet zo aangenaam zullen zijn, omdat geen doofpot ter tijdige beschikking staat.

Ik geef hier voorbeelden van ontwikkelingen, die als invloed op het geheel niet eenvoudig tot de mogelijkheden behoren. Alles loopt tot op heden goed. Waarom, zo zal de redelijke mens zich afvragen, zal nu opeens en in zo korte tijd, een zo grote reeks van veranderingen op gaan treden? Wel, vrienden, omdat de mens altijd weigert rekening te houden met wat in hem leeft. Dit zal in vele gevallen de beslissende factor zijn. Vandaar, dat ik ook hierover nog iets wil zeggen. Tenzij u meent, dat ik al vervelend genoeg ben?

Reactie: Helemaal niet.

Antwoord: Ik dank u voor deze reactie. Wanneer ik als lid en spreker in een der kamers zou spreken, zou ik de moed niet gehad hebben om deze retorische vraag te stellen.

Wat beweegt dus de mens op het ogenblik? In zeer sterke mate zien wij bij het toenemen van het bevolkingsaantal ook een toenemend isolement van de enkeling. De mens raakt steeds meer geïsoleerd van de gemeenschap, kan geen totaalbeeld van de gemeenschap en haar belangen meer overzien en voelt zich geen deel meer daarvan. Hij ziet zijn bestaan dan ook niet meer als werkelijk afhankelijk van een bepaalde groep, tenzij een noodtoestand optreedt. Het resultaat hiervan is, dat de mens gemeenlijk niet meer uitgaat van de belangen van groep of gemeenschap, van de meningen en kennis van groep of gemeenschap, maar alleen van zichzelf. Waar het isolement inhoudt dat men zich op enigerlei wijze een compensatie moet scheppen voor het gemeenschapsgevoel, zal deze gezocht worden in elke richting, waarin het Ik zich een bepaalde belangrijkheid kan aanmeten en gelijktijdig het gebrek aan contact met de wereld voor zich kan verhullen.

Wanneer de mens zo is, kunnen wij er mee rekenen, dat hij een groot aantal ontwikkelingen als noodzakelijk beschouwt, ofschoon zij dit in wezen geheel niet zijn. Wij kunnen er verder mee rekenen, dat de mens als zijn recht eisen zal gaan stellen, die in wezen geheel niet gesteld zouden mogen worden, en zich te buiten zal gaan aan allerhande denkbeelden, die geheel onjuist en onwaar zijn. Een dergelijke mens zal nog wel redelijk denken, maar zijn redelijkheid omvat een zo klein deel van de werkelijkheid, dat zijn impulsen, gedachten, uitgezonden in de wereld en versterkt door de nu komende invloed, ongetwijfeld vaak het tegengestelde van het door de mens of zijn vage bindingen en gemeenschap met anderen beoogd werd, tot stand zullen brengen.

Een voorbeeld van misvattingen: Iemand stelt dat vanuit algemene middelen een subsidie moet worden gegeven, om de graanprijs en daarmee de prijs van het brood van verdere verhogingen te vrijwaren. Op deze wijze, zo meent hij, wordt geen verdere last op de verbruiker gelegd. Dit is wel een zeer eigenaardige misvatting: de algemene middelen waaruit de subsidie moet komen, wordt immers ook opgebracht door de verbruiker? Elke cent, die wordt toegelegd op het goedkopere brood wordt via de belastingen - met vele bijkomende kosten - toch geïnd.

Een andere vreemde opvatting: wij moeten steeds meer kerken bouwen, om Jezus' leer te kunnen verkondigen en uitdragen. Men tracht met alle middelen de christenen er toe te bewegen hiervoor fondsen bijeen te brengen. Typisch: wij vinden de kerk belangrijk. Maar in wezen weten wij niet eens, of dit bedehuis waarlijk iets met Jezus te maken heeft. Ontdaan van alle rationalisaties zou men dit ook als volgt kunnen stellen: hoe meer kerken er zijn, hoe groter onze invloed en macht zal worden, hoe meer wij dus anderen onze wil op zullen kunnen leggen. Natuurlijk ontkent men in dit laatste geval de juistheid van mijn interpretatie. Maar gezien de leer van Jezus, is zij waarschijnlijker dan elke rationalisatie, die men gebruiken wil. Ook in het persoonlijk leven zien wij dergelijke, misvattingen steeds weer ontstaan.

Mijn opmerkingen en argumenten zijn niet aanvaardbaar. Dat beseft ik zeer wel. Mensen, die zo redeneren, hebben geen begrip meer voor de werkelijkheid. In Vietnam zien wij waartoe zoiets kan voeren; daar wilde men katholieker zijn dan de paus, maar schaadde zichzelf en het christendom. Hoedt u voor dergelijke fouten. U gaat van uw eigen denkbeelden uit. U meent, dat alleen u het goed weet, dat uw inzichten immers de meest juiste zijn. Dan denkt u als de meeste mensen in deze dagen. Maar u scheidt op deze wijze, zeker onder inwerking van de kracht, die de aarde bijna bereikt heeft, reeksen van conflicten, die men niet kan overzien en niet kan beheersen. Dientengevolge komen zeer scherpe en niet beheersbare reacties sterk op de voorgrond, welke gevolgen kunnen hebben die voor u op zijn minst catastrofaal lijken.

De mens van tegenwoordig gaat verder uit van het standpunt, dat hij zoveel mogelijk aan anderen moet overlaten. Dat is een begrijpelijk standpunt onder de bestaande verhoudingen, maar daarom is het nog niet minder onjuist. Op het ogenblik, dat men haast alle initiatieven aan anderen overlaat en niets van zich uit doet gaan, geeft men anderen steeds sterkere en meer bepalende invloed op eigen leven. Het eigen denken zal deze invloed moeten rationaliseren. Door dit denken ontstaat een verwijdering van eigen mogelijkheden, verplichtingen en werkelijkheid. De mens van heden zal dan ook geen vol gebruik maken van zijn werkelijke vermogens en mogelijkheden, terwijl hij vele ontwikkelingen zal gedogen of bevorderen, die in feite strijdig zijn met zijn eigen wezen.

Stel dat er een invloed komt, waarbij het onbewuste verzet tegen alles wat men uiterlijk zo gezapig aanvaardt, steeds sterker wordt. Dan scheidt men een alles beheersende invloed, die ook de mens zelf dwingt tegen verkondigde stellingen, geloof enz. in te handelen, eigen gegeven beloften niet na te komen enz. Absolute onbetrouwbaarheid van alles, wat openlijk wordt verklaard is hiervan het gevolg. Alleen de praktijk blijkt nog betrouwbaar, omdat wij alles, wat gebeurd is of plaatsvindt, kunnen zien. Dát weten wij wel zeker. Wat gezegd wordt of verklaard wordt zonder kenbare handelingen enz., is niet meer te vertrouwen. In een maatschappij, die steeds meer gebaseerd wordt op vertrouwen in onderling geschapen conventies en gemaakte afspraken kunnen wij wel aannemen, dat dit een grote chaos teweeg zal brengen.

Afspraken over huurbeheersing zijn een voorbeeld hiervan. Wanneer tot een huurverhoging wordt besloten en deze volgens de mensen te hoog is, zullen vele Nederlandse huurders in staking gaan, zonder onderlinge afspraak zelfs. Wanneer echter allen weigeren wat men als verhuurder of als regeringsinstantie nog kan doen om deze verhoging door te zetten en gemaakte overeenkomsten te handhaven? Men heeft geen middelen ter beschikking, om dit door te zetten; men kan in den Haag desnoods honderd gezinnen op straat zetten. Maar wanneer men bv. 5000 gezinnen op straat zou moeten zetten, zou dit zelfs met het leger moeilijkheden geven, want ook de soldaten zullen een dergelijke maatregel niet gaarne, zoal, ten uitvoer willen brengen. Nu is dit een voorbeeld. Maar dergelijke situaties zijn in het komende jaar toch wel te

verwachten. Zij vloeien voort uit de te grote strijdigheid tussen de innerlijke wereld van de mens van heden, zijn werkelijke denkbeelden en hetgeen hij uiterlijk zegt of aanvaardt.

Indien wij nog verder voortgaan op het wezen van "de mens van heden", dan ontmoeten wij iemand, die op vele gebieden te kort schiet of te kort komt. De mens van heden wil wel in God geloven, maar doet dit meestal maar half. Hij wil geloven in een voortbestaan na de dood, maar als het erop aankomt, vraagt hij zich altijd weer af, of dit nu wel werkelijk zo is. Hij wil geloven in een wereld, die steeds beter wordt, maar hij is er gelijktijdig innerlijk van overtuigd, dat het steeds slechter gaat. Bij een dergelijke toestand is er dus wél een zeer grote tegenstrijdigheid tussen de innerlijke beelden en dus ook de emoties, én de uiterlijke feiten. Wij kunnen dit vergelijken met een vulkaan, die schijnbaar slaapt, maar innerlijk zo actief is, dat op elk ogenblik de spanningen te groot kunnen worden, waarop een uitbarsting zal volgen.

Waar dit geldt voor alle mensen - dus niet alleen voor Nederland - kunnen wij er dan ook wel zeker aan zijn, dat de behoefte om een geestelijk element te vinden, dat harmonisch en bevredigend is, vele mensen los zal weken van de gebruikelijke opvattingen. Wij zullen volgens mij dan ook vele genootschappen, scholen en erediensden zien verrijzen, die ergens gebaseerd zijn op een absolute vervreemding van de werkelijkheid en voeren tot het helemaal in een schijnwereld leven. Juist deze mensen - ofschoon meestal slechts kleine groepen - zullen wel met een bijzonder fanatisme optreden tegenover de buitenwereld. Het resultaat daarvan kunt u zelf wel zien: wat begon als een economische strijd, verandert en krijgt alle kenmerken van een godsdienststrijd, die, gezien de mentaliteit van de doorsnee mens, vast zal lopen in zuiver instinctieve reacties zonder enige redelijkheid.

Toch kan de mens op dit terrein moeilijk méér vinden, dan hij in wezen reeds heeft. Wat echter de z.g. verstandelijke mens van heden onmogelijk lijkt, als het waarlijk vinden van God, het overtuigend bewijs van een voortbestaan, het vinden van een praktijk, die zekere resultaten, geeft, ook wanneer redelijk stoffelijk gezien, geen mogelijkheden aanwezig zijn, is afhankelijk van een meer emotionele benadering van het leven, wat zal op de voorgrond komen in de jaren die nu volgen. Zo ontstaat een toestand, waarin hetgeen de mens nu onredelijk of onmogelijk noemt, in wezen zijn enige werkelijke uitweg blijkt te zijn. Om het mooie Duitse gezegde te citeren: men beleeft een "Umwertung aller Werte", een periode, waarin alles anders is dan het lijkt en alles wat nu mogelijk schijnt te zijn, onmogelijk zal blijken en alle onmogelijk genoemde punten en verschijnselen zich verwerklijken met de regelmaat van de klok.

U bent niet ingesloten in een mijngang, zoals 21 mensen enige tijd geleden. U bent niet afhankelijk van vergissingen om gered te worden, zoals 11 van hen, die, door niet zelf een uitweg te zoeken, al onredelijk schenen gehandeld te hebben. Maar ook aan uw oriëntatie zal vaak iets mankeren. Ook u zult noord en zuid vaak verwisselen, zonder dit te beseffen, ook u zult in vele gevallen om eenvoudig wat last te voorkomen, oplossingen kiezen, die niet de beste of meest redelijke lijken en u over de hardheid van het lot - en van anderen - beklagen. Ook u zult echter achteraf tot de conclusie moeten komen dat hierdoor dingen mogelijk werden, die uzelf nimmer tot werkelijkheid had kunnen maken volgens redelijke weg. U kunt dan natuurlijk uzelf op de borst kloppen en zeggen, dat u het toch maar weer gedaan hebt. En als u dit niet doet, zullen er altijd wel anderen zijn, die zich op de borst kloppen en zeggen, dat zij dit alles voor u gedaan hebben. Ook al hebben zij niets gedaan. Laat u niet imponeren, maar let de komende 6 à 7 maanden eens op. Dit is de periode, dat wij de uitwerking kunnen zien van de Kracht, waarvan ik sprak, ook al is deze slechts een kortere tijd in volle intensiteit op aarde werkzaam. Let eens op, hoeveel van uw vergissingen en misvattingen uiteindelijk tot een juist resultaat hebben gevoerd. Let op, hoe vaak u, dankzij uw dwaasheid, gered wordt voor anders fatale gevolgen van wat u verstandig denken en reageren noemt.

Misschien meent u, dat dit gehele betoog onmogelijk is. Maar ik geef u precies de periode, waarin deze krachten en werkingen actief zullen zijn. Ik stel daarbij, dat de afgelopen tijd voor de meesten van uw wat moeilijkheden en verwarring mee heeft gebracht. De meesten van u worstelen in deze tijd met problemen, die misschien zelfs van hoger belang zijn, maar waarvoor een oplossing nog niet duidelijk is.

Ik stel, dat voor de meesten van jullie halverwege de maand december een reeks onverwachte gebeurtenissen plaats zal vinden. In het begin is dit persoonlijk en zijn de gevolgen betrekkelijk klein, maar langzaam beweegt dit alles zich steeds meer op algemeen vlak, zodat ook meer publiekelijk dit verschijnsel merkbaar zal zijn. De maanden januari, februari en ook nog maart zullen reeksen van onverwachte ontwikkelingen te zien geven, waarvan niemand kan zeggen, hoe zij eigenlijk zijn ontstaan, al zal men er uiteindelijk wel een verklaring voor willen geven, die echter kennelijk niet juist is.

Indien u uitgaat van het standpunt, dat alle niet stoffelijk en verstandelijk overzichtelijke werkingen onmogelijk zijn, zult u in deze periode meer conflicten meemaken dan in de afgelopen twee jaren samen. Kunt u echter aanvaarden, dat deze onbewuste werkingen, die geheel de aarde, tot de dode materie toe, zullen treffen, het onmogelijke mogelijk zullen maken, dat de geestelijke achtergronden en onderdrukte gedachten de wereld zullen regeren, daarbij tevens aanvaardende, dat men zelf het schijnbaar onmogelijk tot stand kan brengen, dan gaat u maanden tegemoet met vele aangename verrassingen. Vele nieuwe geestelijke bereikingen, mogelijkheden en inzichten komen dan op uw weg. Zeg dan echter niet, dat ooit iets onmogelijk is, voor u of voor een ander. Zeg steeds weer: ik kan de mogelijkheden van deze tijd niet verstandelijk overzien. Of, ik kan deze mogelijkheid niet aanvoelen.

Tracht verder wat los te komen uit uw isolement, denk wat minder aan de manier, waarop u iets meent te moeten doen, hoe u het goed acht en hoe volgens u mensen moeten leven of reageren. Herzie ook uw inzicht over alles wat u, zoals u misschien nog meent, niet werkelijk aangaat. Probeer meer te denken in de richting van een verantwoordelijkheid tegenover gemeenschap en medemensen. Besef voor alles de noodzaak voor een zo volkomen mogelijke samenwerking met zoveel mogelijk mensen. Wanneer u zich dit alles hebt gerealiseerd, zult u binnenkort het woord onmogelijk niet meer gebruiken, maar uzelf zeggen: "Het leven is in deze dagen vol van onvermoede mogelijkheden, die ons allen rijker, sterker, gelukkiger en zekerder maken - stoffelijk zowel als geestelijk - dan wij voor onszelf ooit mogelijk hadden geacht."

Daarmee heb ik mijn onderwerp beëindigd en wens ik u een aangename pauze en een gezegende en aangename avond. Ik wijs er wel even op, dat ondanks de lichte toets, die ik in mijn betoog heb aangeslagen, het meer van gewicht bevat dan menige droge en lange redevoering, die minder praktische feiten behelst.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u een goedenavond.

INLEIDING GASTSPREKER

Goedenavond, vrienden.

Ik kom eigenlijk alleen maar om enige stemming te maken. Wij krijgen zo dadelijk een gast-spreker, die mijns inziens wel enige toelichting hoeft. Hij werd in een van zijn belangrijkste incarnaties Ramkrishna-deva genoemd. Waaruit blijkt, dat hij toen geen man was. Als meester of leraar incarneerde hij meerdere malen en werd o.m. een betrekkelijk belangrijke figuur in de hindoe-literatuur. Daarna trad hij meerdere malen op als meester binnen het kader van het boeddhisme. Het is echter moeilijk te formuleren, wat ik u van deze leraar wil zeggen. Wanneer je op een gegeven ogenblik de abstracte werkelijkheid van het eeuwige gaat beleven en dit wilt uitdrukken in de mens van een behaalde tijd, zijn er altijd moeilijkheden. Grondslagen zijn dan moeilijk weer te geven. Ik volsta daarom met enkele gegevens.

In de hindoe-periode hield hij zich sterk bezig met de geschiedenis van Rama, de vorst, waarin Vishnoe incarneerde. Bij zijn benadering van de wereld en de mensen, zal hij daarom veelal uitgaan van de overleveringen en beelden daaraan ontleenen. Zijn eigen wereld nu is een voor ons abstracte wereld, die wij niet geheel kunnen doorvoelen en beseffen. Wanneer hij van daaruit tracht te komen tot een realisatie van deze tijd en haar mogelijkheden, zo moeten wij m.i. er ons

wel op voorbereiden, dat hij beeldspraak gebruikt, om het onzegbare weer te geven. Dit is nu eenmaal het karakter van deze Meester, zodat wij daaraan weinig kunnen doen. Een van zijn belangrijkste bereikingen ligt in de tijd betrekkelijk dichtbij; ongeveer 700 na Christus bereikte hij de gehele verlichting en verliet de wereld. Volgens de Boeddhisten was dit dus als Bodhisattva.

Alles wat voor hem belangrijk is, is de wereld als kosmisch geheel. Voor hem is de wereld waarop u leeft - met de daarmee verbonden sferen - een spiegelbeeld van de oneindigheid, waarin hij ergens de levensadem terugvindt, de grote Kracht, waarbinnen hij zichzelf realiseert. Wij hebben reeds meerdere malen in een andere sfeer met hem contact mogen hebben, waarbij hij op ons steeds weer een grote indruk maakte. Maar deze indruk lag voor 9/10 in datgene, wat meeklinkt, dus niet in de leringen, die zeer fraai werden gegeven, maar in datgene wat men zelf moet aanvoelen, om de werkelijke betekenis en diepte van het gebodene in te zien.

Ik herinner mij, dat hij ons een legende vertelde van een vis, die reeds leefde vóór de sterren er waren. De vis zwom in het ledige tot op een bepaald ogenblik de sterren werden geschapen. De vis wilde daarop de sterren verslinden. Hij zei toen tot ons: deze vis is eigenlijk het boze, dat het Licht wil verslinden, wanneer het geboren wordt. Maar, wanneer het duister er niet is, het boze, zo kan het licht der sterren niet bestaan en is men machteloos. Daarom moeten wij trachten het felle Licht, zo fel, dat het voor ons eigenlijk duister is, trachten te realiseren. Want dan eerst kun je zien, wat Licht en kosmische kleuren eigenlijk betekenen. Deze leringen waren hoofdzakelijk gericht op het leren verstaan van bepaalde sferen in meer kosmische zin. Ik ben ervan overtuigd, dat hij, nu hij deze aarde weer benadert, beelden zal kiezen, die dichter bij uw eigen wereld liggen.

Toch is het - althans voor mij - moeilijk, u werkelijke aanwijzingen te geven. Ik kan alleen maar zeggen: luister. Indien het voor u iets betekent, weet dat het een zeer hoge en zuivere bron is. Betekent het u niets, leg het dan maar naast u neer. Je kunt Krachten, zoals Hij er een is, eigenlijk alleen maar ergens van binnen verstaan. Eerst dan krijgt het geheel betekenis en zie je, waar het op aan komt. Verbaas u niet, wanneer denkbeelden worden gebruikt of stellingen geuit, die wat verouderd zijn, of reeds vaak in andere zin door u werden gehoord. Hij grijpt ongetwijfeld terug op zijn eigen leven en eigen werk op aarde. Meer hoeft ik gelukkig niet meer over hem te zeggen.

Zo er tijd en mogelijkheid zijn, zal ik na deze bijzondere gast nog trachten enig commentaar te geven en de avond voor u te sluiten.

Nu echter vraag ik gaarne uw aandacht voor onze gast.

'IN DE BEPERKING VAN HET LICHAAM ZIJN DE GEDACHTEN GEKLUISTERD'

Mijn vrienden,

'In de beperking van het lichaam zijn de gedachten gekluisterd'.

Ik voel mij een ogenblik een gevangene, omdat de vrije vlucht van wat mij beweegt niet mogelijk is binnen het middel, waardoor ik mij uitdruk.

Indien gij leeft, zo leeft gij uit de grote gedachte, de Adem, waaruit alles voortkomt, en ziet: in alle dingen is deze Kracht gelijkelijk. En in alle dingen uit zij zich en door alle dingen spreekt zij.

Zo zijn wij één met de kosmos en de kosmos zelf. Maar gelijktijdig zijn wij het noodlot, dat vanuit zichzelf daden stellend, het Al voor zichzelf herschept als een, die nog niet als Brahmaan in staat is het geheel te beheersen, maar als een Brahma zijn gedachten doet uitgaan met het Licht, van anderen ontvangen.

Zo herscheppend de werkelijkheid: gij scheidt uw eigen wereld, gij scheidt uit eigen kracht, of-schoon gij dit niet beseft. Gij scheidt, omdat gij leeft en niets kan u beletten om te scheppen, zelfs niet uw eigen wil.

Zoekt dan datgene, dat u past opdat gij, die nog niet sterk zijt, niet tracht u te verheffen als een trotse boom op eenzame vlakte, die door de wind wordt geveld. Wees als het nederige gras, dat zich buigt onder de stortvloed der gebeurtenissen, om zich op te richten, zodra de zon schijnt.

Wees als de wolken, die drijven langs de hemel, zich ontladend, wanneer de natuur zegt: dit is de tijd van de regen; u vervolledigende en wegvluchtende naar andere oorden, wanneer u gezegd wordt: dit is de tijd van de zon.

Wees als een rivier: geheiligd door zijn bron - ontsprongende uit het Goddelijke - met zich voerende alle dingen, zowel het afval en de menselijke dood als de volle vreugde van geestelijke krachten.

Wees uzelf. Doch wees uzelf slechts, omdat gij weet, dat al wat gij zijt en doet, u voert tot het doel, waarvoor gij bestemd zijt.

Kies uw eigen wegen, doch bedenk, dat gij niet alle wegen kunt gaan, doch slechts de weg, die u gegeven is als de juiste.

Wilt gij rechtvaardigheid? Schep uzelf een rechtvaardigheid, waarvan gij niet wijkt en vraag u niet af, of dit de rechtvaardigheid is van de kosmos. Want ziet: in de rechtvaardigheid, in u levende en door u uitgedrukt, zijt gij kosmos.

Zo gij zoekt naar de weg der onthechting, hecht u aan niets, zelfs niet aan uw onthecht zijn. Want hij, die zich beroemt op dat, wat hij terzijde zet, bemint het meer, dan hij, die het wil bezitten.

Wees uzelf in de weg, opdat uw onthechtheid wordt een aanvaarding van een kosmische kracht, sterker en groter dan gij, geopenbaard in alle dingen rond u.

Kiest gij de weg der schoonheid: weet, dat ware schoonheid ligt in alle dingen, dat het uw wezen en denken is, dat schoonheid geeft. Schenk uw schoonheid dan aan alle dingen, opdat de wereld antwoorde op uw wezen en u voeren moge tot de bevrijding van alle dingen, die niet werkelijk zijn.

Gij leeft in een wereld van schijn. Maar ziet, deze schijn is de wereld geboren. Begoocheling is deel van de werkelijkheid der mensen.

Ontga niet de begoocheling, want gij zult dan geen mens zijn. Maar beseft de begoocheling, opdat gij, wanneer u een eis wordt gesteld, die verder gaat dan uw menselijk bestaan, kunt antwoorden naar waarheid en niet in de roes van de onwaarheid, die uw wereld nu eenmaal scheidt.

Alle leven, alle kracht van deze tijd, is gericht op één doel. Zoals het zaad in de boden ligt en in een schijn van bederf zich ontplooit, wortelen uitspreidende en wordende tot een bloem, zo moet deze wereld uit de mest en dorheid van materialisme groeien tot een geestelijk beseft, dat zich voedt uit het bereikte. En ziet: de waarheid en het treden in waarheid is het doordringen van de bodem door de scheut, die, borend en zoekend, zoekt éindelijk vrij te worden van de omringende duisternis der aarde.

Beseft, dat gij uzelf moet bevrijden, en dat deze bevrijding krachtsinspanning en strijd vergt. Want wie kosmos is, moet antwoorden op de stem, die de kosmos regeert. Hij die leeft in het licht van de dag, moet kunnen antwoorden op de naderende duisternis en uit de nacht herboren doen worden het licht van de komende dag.

Leven is het kennen van licht, en duister, elkander afwisselend, vormende de kettinggang, waarin de gebondene zichzelf verliest, maar waaruit de vrije de veelheid van schakels vindt, die één zijn met het Eeuwig Levend Beginsel.

Nu roepen wij tot uw gedachtenkracht; tot de gedachten, die in u heersen, richten wij deel van hetzelfde leven, dat gij zijt: onze stem. Hoor ons, doch gehoorzaam ons niet. Hoor ons en besef, dat gij vanuit uzelf moet besluiten.

Hoe kan een kind volwassen worden, als het slechts geleid wordt langs alle wegen? Doch geef het de vrijheid om spelend te gaan, en dartelend leert het de stad kennen, zodat het, groter geworden, alle straten kent en zelfstandig kan beschrijven. Gij zijt nog veel geleid in deze tijden. Krachten, groter dan de uwe, hebben getracht u te beschermen en te reinigen. Nu is het tijd, dat uw spel gestaakt wordt. Nu is het tijd voor de werkelijkheid.

Men zal u zeggen: gij hebt een taak. Ik zeg u echter: wat gij taak noemt, is uzelf te zijn, uw eigen wezen uit te drukken in de oneindigheid.

Men zal u zeggen, dat het Al een mengsel is van noodlot en eeuwige kringloop. Ik zeg u: waarlijk, zo onze God ook vele aangezichten heeft, één is Hij.

En zo zijn wij: één in alle dingen en alle tijd. Indien gij uw ziel verheft, en uw ziel kent het Licht, zeg niet slechts: "O, Licht, wees mij welkom", doch zeg tot uzelf: "Ik ben het prisma dat het witte Licht uiteen doet vallen in 1000 kleuren. En zie, in deze kleuren verwerkelijk ik het Licht, dat mij beroert."

Uit mijn weten richt ik het Licht en maak het tot geur, tot kracht, tot vernietiging, zoals het Licht mij verveelt, dat ik in mij ontbind in zijn factoren.

Gij zijt het prisma, waarin de eeuwige zich ontvouwt. Gij zijt het, die uit de eenheid der kosmische Adem de verschijnselen zult moeten vormen, waarin gij open plooit de werkelijkheid van uw wezen. Maar ook de vervullende harmonie, die de veelheid terug doet keren tot de eenheid, waarvan zij is voortgekomen.

Wees uzelf getrouw. U zelf verloochenen is een dwaasheid, indien gij daarmee uw werkelijkheid terzijde schuift.

Wees u zelf getrouw: wees datgene, wat gij erkent te moeten zijn, volbreng datgene, wat gij erkent als deel van uw wezen.

Maar volbreng het niet om uzelf, doch omwille van de Kracht, die leeft in alle dingen.

Want ziet, zo zullen alle gedachten waar wij ons heengewend hebben in deze dagen, de kracht, die wij zenden in de gedachtewereld in de komende tijd, voor u ook metterdaad waarde krijgen en u tonen dat gij waarlijk zijt geroepen om te volbrengen uw taak.

Dat gij waarlijk zijt geroepen om uit te drukken de eeuwige en waarlijk zijt een evenbeeld van het Kosmische Zijn, zelfs in de beperktheid van uw denken.

Aanvaard de Kracht, die wij u geven. Benut haar ten goede, niet zeggende: "zie, men heeft door mij volbracht", doch zeggende: "waarlijk, volbrengende met wat mij gegeven is, heb ik mijzelf waar gemaakt in het Licht, dat straalt uit de bron van alle Zijn."

Het ga u goed, vrienden.

Ja, vrienden.

Ik heb dus enig commentaar hierop. Misschien vindt u het jammer, omdat ik een stemming, een sfeer zo schijn te verstoren. Wanneer men echter hoort, hoe onze vriend en Meester zich uitdrukt, kunnen wij daaruit toch ook wel praktische dingen ontnemen. Uit angst, dat u daaraan voorbij zou zien, wil ik u enkele van deze praktische punten noemen.

Hij stelt dus in de eerste plaats, dat het Licht en de Kracht, die ons in deze dagen gegeven worden, een eenheid zijn. Wij kunnen dus zeggen, dat dit is als het Witte Licht. Wij kunnen die eenheid niet onderscheiden in verschillende stukjes, om met één daarvan dan te gaan werken. Wij zullen het geheel moeten aanvaarden en wij zullen dus zelf, dus zoals onze vriend het zei, een prisma moeten vormen. Wij moeten dus als het ware de ons treffende kracht ontleden en omzetten in de werkingen, die voor ons belangrijk zijn. Dit is een vorm van zelfvervulling.

Ten opzichte van de mensheid heeft onze vriend en meester ook een opmerking gemaakt, die mij heeft getroffen: de vergelijking met het zaad, dat ontkiemende, dus voor het eerst probeert boven de aarde te komen. Dus tracht het zijn werkelijke doel, het plant zijn - of in dit geval dus het mens-zijn - te gaan vervullen. Hij maakt daarbij de opmerking, dat het voor de scheut moeilijk is door de aarde heen te komen. Vooral omdat het duister is en deze dus niet weet, waarheen ze gaat. Ik meen dat dit in het bijzonder op deze tijd van toepassing is. Deze tijd is voor de meeste mensen duister. Zij weten niet precies, waar het nu eigenlijk naar toe gaat. Maar deze onzekerheid, zo werd gesteld, is eigenlijk noodzakelijk. Want juist door deze onzekerheid, door deze spanning, zullen wij ons kunnen bevrijden. Zonder deze tegenstand, deze weerstand zouden wij niet kunnen worden tot de bloeiende plant, die onze meester en vriend als beeld van onze ontplooiing ziet.

Maar gelijktijdig waarschuwt hij ons weer: wanneer wij iets van het Licht zien, iets beseffen van de werkelijkheid, zijn wij geneigd onszelf opeens hoog en machtig te achten. Het beeld is alweer heel treffend: wordt niet tot een hoge boom, een palmboom bv., die ergens eenzaam in de woestijn staat en kan breken onder de wind. Onze vriend zegt dus eigenlijk: denk erom, er zijn nog vele stormen te verwachten. Je kunt op het ogenblik niet op de voorgrond gaan treden, vóór je alle daarvoor essentiële kracht en sterkte hebt gevonden. Weest daarom nederig. Buig je desnoods nog onder de stormen, die de aarde beroeren in de zekerheid, dat je je op zult kunnen richten en dus weer waarlijk jezelf zult kunnen zijn, zodra het kosmisch geweld voorbij is gegaan.

Ik heb de toespraak niet alleen gevolgd in woorden, maar in beelden. Dus waarschijnlijk iets anders, dan u het hoorde. Dit bracht voor mij het beeld mee van een soort storm, die uit het heelal op dit zonnestelsel aanstuurt waarvan al deze dingen voorlopers zijn. Deze storm betekent een algehele omwenteling. Het is de vernieuwing in zijn volledige vorm. Maar de vernieuwing betekent gelijktijdig ook het ten gronde gaan van vele dingen.

Daarom vooral meen ik, dat hij ons de raad geeft vooral niet méér te willen zijn, dan wij werkelijk kunnen zijn. Daarom geeft hij ons ook de raad:

"Wanneer je een weg kiest om jezelf te verwerklijken, zoek een weg, die bij jezelf past."

"Wil je rechtvaardig zijn - er is geen absolute rechtvaardigheid onder mensen - vorm dan een eigen beeld van die rechtvaardigheid en leef daar dan ook volkomen naar."

"Wil je onthechting, begrijp dan, dat zelfs die onthechting niet belangrijk is. Het is slechts een erkenning van de onbelangrijkheid van alle dingen. Anders ga je zozeer op in je streven en ga je je gehele wezen zozeer daarnaar richten, dat je weer ergens gebonden raakt, zodat je je doel niet kunt bereiken."

"Wanneer je schoonheid wilt zoeken, moet je begrijpen, dat die schoonheid in alle dingen kan schuilen. Je moet ze dus niet alleen maar daar zoeken, waar je ze toch al vindt, maar je moet pro-

beren om de schoonheid vooral ook daar aan te treffen en te vinden, waar zij voor jou normalerwijze niet schijnt te bestaan."

Op deze manier heeft hij getracht - ik was bang, dat het wat te abstract was voor velen - u een raad te geven voor deze dagen. Dat er in deze tijd een bijzondere invloed komt op het gedachteleven, heeft u reeds uitvoering gehoord, zodat ik aan alles, wat daarover is gezegd, wel voorbij kan gaan.

Dat onze vriend de opmerking maakt, dat deze krachten nu tot u komen, maar dat u zelf daarmee moet werken, is m.i. ook weer van groot belang. Op het ogenblik, dat u een Meester vindt en alleen maar dié Meester volgt en zijn bevelen volbrengt, is alle verdienste voor de Meester, maar niet van uzelf. De kracht is die van de Meester en niet uw eigen kracht. Degenen, die u willen benaderen, deze grote geestelijke Meesters, willen juist op het ogenblik, dat u uzelf zult zijn, u deze krachten geven als een geschenk. Maar dan moet u zelf weten, wat u ermee doet. U bent het, die uit zal moeten maken: zo zal ik verder gaan. Het is uw eigen werk, uw eigen verantwoordelijkheid, uw eigen verdienste ook.

Ik meen, dat ik hiermede het voornaamste wel heb opgesomd. Van mijzelf mag ik hier misschien nog enkele kleine dingen toevoegen, voor wij van elkander afscheid gaan nemen.

Wanneer je een dergelijke Meester ziet, is dat altijd weer anders, dan u dit meemaakt en zich voorstelt. U hebt waarschijnlijk gedacht: hé, het is nu een oosterling en wij horen of zien er niets van. Toch is dit logisch: deze meester ziet zichzelf niet meer als een oosterling, en eigenlijk niet eens meer als een mens. Vandaar dat hij eenvoudig de stem en stemvorming overnam, zoals ik ze ongeveer gebruikt had en eenvoudig is voortgegaan. Hij toonde zich op het ogenblik vooral als een sterk Licht, waarin enkele kogels waren van violet, mystiek licht-blauw, groen en rood, bijna een oranje-rood.

Daaruit trek ik conclusies. Misschien is het niet helemaal 'comme il faut', dat ik dit doe, maar ik trek dan toch daaruit de conclusie, dat de invloed, die via deze meester ontstaat, er een is, waarin mystiek en occult weten een grote invloed hebben. Gelijktijdig speelt echter het element geloof en aanvaarding een grote rol, terwijl het geheel zal worden omgezet in activiteit.

Zo volgt daaruit voor mij de conclusie, dat zijn invloed voor de meeste mensen een drang naar daden met zich zal brengen. Er moet iets gebeuren en je weet niet wat. Dan is de occulte achtergrond, die werd aangeduid, hier je bron van informatie. De mystieke beleving is eigenlijk de mogelijkheid, om voor jezelf je houding in de wereld te bepalen.

Ook viel mij sterk op dat het een lichtbundel was, waarin deze kogels voorkwamen. De werkelijke invloed van onze vriend en meester is dus kennelijk niet geheel zo, maar door hem wordt deze reeks van invloeden en mogelijkheden aan de mens geschonken. Ik meen, dat onze vriend ook dit heeft willen uitdrukken. Omdat hij onze gast is, kunnen wij er verder wel mee rekenen, dat hij deze invloed overal kenbaar maakt. Ik meende zelfs - ik ben er niet geheel zeker van - dat hij gelijktijdig ergens anders sprak. Waarschijnlijk heeft hij dus in deze tijd via twee of zelfs meer kanalen dezelfde boodschap doorgegeven. Voor u is het naar ik meen, vooral belangrijk te erkennen, dat deze krachten er nu zijn, en dat u met deze krachten alles kunt bereiken, maar dat u zelf daarmee zult moeten werken, zodat u in dit opzicht niets van anderen kunt verwachten.

Voor de rest meen ik, dat u zult moeten beseffen, dat alles, wat u in de wereld als oorzaak schept, tot uzelf terugkeert. Wat u dus wilt beleven, zult u als het ware eerst aan anderen moeten gunnen en geven. Wat u zelf wilt verwerven, zult u eerst moeten leren weg te schenken. Bovenal: wat u geestelijk wilt verkrijgen, moet u reeds nu, vóór u misschien meent dat u het waarlijk bezit, reeds aan anderen trachten te geven. Het is een voortdurende wisselwerking. Daarin bereiken wij onze taakvervulling in deze dagen.

Daarmee heb ik dan mijn commentaar gegeven. Het lijkt mij wel aardig onze samenkomst te besluiten met een spreuk, die onze gast en vriend in zijn dagen ook wel gekend en gebruikt zal hebben:

"Weet, dat gij, die op de aarde leeft, bezielde zijt door een Hoge Kracht. Want de stem, die door u spreekt is niet uw eigene. De Kracht, die u beweegt, is niet uw eigene. En toch zijt gij.

Ziet, ik schenk u de dochteren des hemels opdat gij, met de hemelingen samengaande, zult verwerven.

Maar wendt u niet af van het Rijk, dat ik u geschonken heb. Want slechts daarin en met de Krachten daarin levende zult gij vervullen.

Aanvaard de krachten der natuur. Want ziet, zij zullen u beschermen en u redden, wat gij aan hemelse waarden zelf nog niet beschermen kunt.

Wendt u tot alle Kracht, die rond u is en gij zult zien, dat de stem, die in u spreekt, ook daarin leeft en, antwoordende, u zal zeggen:

"Tot Vorst heb ik waarlijk u gesteld. U huwende met mijn dochter heb ik u gemaakt tot het begin van een nieuwe tijd."

Dit is een vrije vertaling uit een van de oude veda's. Ik laat daarop nog volgen:

Laat ons het erfrecht ons gegeven, aanvaarden, als de middelen en de Kracht, volbrengende onze taak, niet schuwende de strijd, doch strijdende uit recht en rechtvaardigheid, dit volbrengende uit de zekerheid, dat wij het goede tot stand brengen, het duister verdrijven en neerschrijven in het Licht van de dag, dát wat léven zal, wanneer de laatste ster gedoofd is.

Met deze citaten, vrienden, zullen wij onze bijeenkomst beëindigen.

Ik wens u allen een goedenavond.